

Este de dône ori in septemana: Joi-a si **Dominica**; éra cindu va pretinde im- portantia materialor, va esi de trei séu de patru ori in septemana.

Prețiul de prenumeratiune,

pentru Austria:

pe anu intregu	8 fl. v. a.
„diuometate de anu	4 fl. v. a.
„patrariu	2 fl. v. a.
pentru Romania si strainetate:	

„anu intregu
 12 fl. v. a. |
„diuometate de anu
 6 fl. v. a. |**ALBINA**

Invitare de prenumeratiune

„ALBINA“

pe anulu 1875, cu pretiuri si in condi- tiumile de pana acuma.

Budapest, in 24 faurariu n. 1875.

Nu scie omulu, se se nimésca mai multu de reutatea, séu de stupiditatea loru! —

Camer'a Romaniei, dorindu a asecurá essintintia gimnasiului romanu din Brasovu, de multi ani subventionat de Romania si constatatu de mare folosu chiar pentru inaintarea culturei a unei considerabili parti din proprii ei suditi, in siedint'a din 31 ianuariu v. vota cu mare majoritate o lege, prin carea pentru totu de a un'a se garantidis gimnasiului, séu propriamente bisericei romane dela Santulu Nicolae din Brasovu, o suma de 15,000 lei n. pe fiecare anu.

Despre acésta intemplare luandu conosciuntia fóia guvernamentale magiara „Közérdekk“ desă reconóscë că fapt'a in sine pare fórté innocinte, dupa cum intr'adeveru si este; caci ce pote fi mai innocinte pentru unu statu si unu guvernui, si unu poporu de omenia, iubitoriu de cultura si dreptate, decât spriginirea investimentului publicu, — măcar prin cine; totusi denuncia acestu ajutoriu de fórté pericolosu pentru statul magiaru si provoca de a dreptulu intrevirea ministeriului magiaru in contra-i!

Aci nerusinarea este la culme, este chiar criminale; inculpa gimnasiulu romanu din Brasovu de tendintie periculose statului; condamna Eforia acelui'a, pentru ca n'a voit — nota bene, in contra statutelor, se se supuna la conditiunea, sub care guvernul magiaru i-a imbiat 6000 fl. subventiune; ba descarcă chiar esupra capului dlu Iacobu Muresianu vin'a si odiulu, facendu-lu pre acésta autorele tienutei Eforiei si gimnasiului romanu din Brasovu, — pre candu tóta lumea romana scia, ca dlu lac. Muresianu n'are nici celu mai putin amestecu la acelu gimnasiu.

Éta pasagiulu, intru carele culmina miserabilea denunciare a citatei foi guvernamentali magiare:

„Credemu, ca este cu totalu de prisosu a splica, ce va se însemne acordatulu de Romania ajutoriu pesom'a unui institutu de cultura de pe teritoriul Ungariei. Acessa de buna séma nu inséma, ca prin acestu ajutoriu, care vine din Romania, in trenerimea romana din Ardealu s'ar propagá ideia statului magiaru. Prin acestu ajutoriu de buna séma nu se voru crescetatiuni pentru statul magiaru, ci se va crea unu elementu atâu de nemultumitii si astfelii de agitatori, prin cari ni se pote agramadi necasutu. Aceste 15,000 de florini, (quota bene, legea suna numai despore 15,000 lei n. adeca cam 6000 fl.) formédia o astfelua de investițiune pentru Romania, carea va fi mai productiva, decât candu ar spesá sute de mihi pentru sporirea si desvoltarea armelor sale.“ —

Vedeti cum scie magiarulu, ca — ce e bine si folositoriu poporului; dar apoi — ce ambla totu cu cărn'a si minutiun'a; de ce nu face elu astfelin de investițiuni in poporul romanu?! Elu nu vré se ni dèe medilócele de cultura din pung'a comuna a statului comunu, de unde elu ia pentru sine cu pumnii plini; dar — nici accea nu i place, ca se ni le cascigamu de aiuri: adeca, vré se ne innecamu si prepadi mu in nescintia. Acestea e — patriotismulu, acésta — lealita- te lui!!

Dar cu atat'a inca nu se multiemesce gentilulu Arpadianu; elu merge mai de parte si denuncia, ca — dupa **scirea** lui, „in Ungaria si Transilvania se afla multi matadori romani, (oláh matador!) cari sub unulu si altulu titlu, tragu din Romania subventiuni, salaria, séu remuneratiuni; ér aici in tiéra ni sunt inamici si agitádia incontrá-ni, facu oposi- tione si propaganda in Dieta si prin ga- zete. Traindu din pane straina, periclită pacea ueleei tieri, intru carea locuescu.“

In fine pronuncia convictiunea, ca nici acésta nu se cade se o tréca guverniulu cu vedere si se o sufere in tiéra. —

Acésta grea denunciatiune noi, dupa a nostra cunoșciuntia, trebuie se o tiene- mu de cea mai neintemeiata sub sére; dar — pote că denunciantii de la „Közérdekk“ — ce mai scí! voru avé conosciuntie si des- pre cea-ce noi nu avemn, nu potem döra se avemn.

De aceea noi prin acésta provo- cám pe domnii de la „Közérdekk“ pe onórea loru, déca tienu ceva la ea, se numésca in facia publicului si se spuna fora tóta reserv'a datele ce au in acésta privintia, ca — cari sunt acei matadori romani in Ungaria si Transilvania, cari tragu din Romania lefe, subventiuni séu remuneratiuni, ér aici acasa la noi sunt inamici ai legii si patriei si agita in contra legilor si a patriei, séu măcar in contra natumiei magiare?

Déca gencili de la „Auversen“, nu vor scí a ni numi si probá cu date posi- tive denunciatiunea citata, apoi noi — ne vom crede indreptatiti a tiené, ca densii — nu au nici semtiu, nici ideia despre ceea-ce intre omenii culti se numésce onóre si leialitate, si atunci ei in- sis voru fi arestatu ca — ce felu sunt omenii, cari astadi in acésta tiéra nefericita, conducu destinele popóralor, si pentru ce acésta tiéra, sub a loru conduce a ajunsu la o dóga, cum — dupa propri'a loru judecata, n'a mai fostu de sub timpulu Tartariloru! —

La crisa.

Budapest, in 24 fauru n. 1875.

Éca se implinescu dôue septemani, decando siedintele Dietei se intrerup- sera, pentru d'a combiná altu ministeriu, pre alte base, din alte elemente.

Sirulu cercárilor si incercárilor este lungu: resultatu de dómne ajuta- ina — nu numai ca nu vedem, dar lumea incepe a crede ca — nici n'o sé pote vedé.

„Reu este morbósa tiér'a; o sente acésta fie-care locuitóriu alu ei, de ori-ce limba, de ori-ce stare; multi vrugitori se ivescu; dar adeveratulu doctoru lipesece!“

Astfelii eschiamu „Magy. Ujs.“ si — are dreptate.

Am spus in nrulu precedinte, ca ce se cere preliminarminte din partea corónei; am spusu ca — corifei, din drépt'a si din stang'a, s'au intrunitu la Szlávy — inca vinerea trecuta, pentru d'a se intielege, de a-si limpedis si precisá opiniunile in privint'a cardinalilor ces- tuiuni interne, pe temeiu căroru lim- pediri si precisiari se fie posibile compu- nere unei noue partite guvernamental, mai compacte si solide de cătu cea deákiana de pana aci; in fine nu este in- doiela, ca intielegerea a fost — de si nu intóte, dar in multe privintie satis- facetória, remanendu numai mici diferen- tie de complanatu, a nume in cătu pen- tru bugetu, accea: ca óre urcă-se-vor dà-

rile cu 13 milioane, cum cerea dlu Ghiczy, séu numai cu 8—9, cum admite si insusi Tisza?

Dar diferintiele acestea toti doftori consultatori li tenu pré usioru complanabili prin autoritatea ministru-presidintelui nou, in data ce atare va fi numit si — bine nemeritu!

Da, déca va fi binemeritu; dar aci este nodulu!

MSa de luni deminétia petrece in palatulu din Buda; pe fie-care diua pri- mi căte duoi si trei si patru corifei; ér pre ministrulu presiedinte de pana aci, pre dlu Bittó si căte de trei ori intr'o dia: inşa despre aceea, ca se fie aflatu dejá pre celu — „bene nemeritu“, lumea pana in acestu minutu indesertu astépta se auda. —

Personele, ce pana acuma fusera primite la palatu si ascultate căte o diu- metate de éra, unele chiar căte o óra si mai multu, se numesecu: Tisza, Szlávy, Ghiczy, Kerkápoly, Gorove, Csengery si b. Wenckheim.

Gazetele din capitala, pe astadi, celu multu pe mane astépta deslegarea majes- tateca, adeca numirea unei persone, cari tragu din Romania lefe, subventiuni séu remuneratiuni, ér aici acasa la noi sunt inamici ai legii si patriei si agita in contra legilor si a patriei, séu măcar in contra natumiei magiare?

Déca gencili de la „Auversen“, nu vor scí a ni numi si probá cu date posi- tive denunciatiunea citata, apoi noi — ne vom crede indreptatiti a tiené, ca densii — nu au nici semtiu, nici ideia despre ceea-ce intre omenii culti se numésce onóre si leialitate, si atunci ei in- sis voru fi arestatu ca — ce felu sunt omenii, cari astadi in acésta tiéra nefericita, conducu destinele popóralor, si pentru ce acésta tiéra, sub a loru conduce a ajunsu la o dóga, cum — dupa propri'a loru judecata, n'a mai fostu de sub timpulu Tartariloru! —

La atât'a am ajunsu; adeca — pre cum bine observă ieri „Ellenor“ si astadi „P. Lloyd“ — acolo, in cătu nime nu scie, ca — unde suntem? — niine nu pre- vede, ca — pona candu totu asiá?!

Int'aceea in afacerile publice — anarchia mereu incepe a se introduce, pre cum descriu chiar foile domnilor. — Seraca tiéra! Ticalosa domnia ma- giara!! —

In minutulu d'a pune foia sub ti- pariu, ni vine positiv'a scire, ca b. Wenckheim Béla dejá a primitu insarcinarea d'a compune nouu ministeriu, incependu-si incercáriile cu Széll, pentru finantie, si cu Col. Tisza, pentru interne.

Licuresce, da; dar — de lumina nici vorba! —

Budapest, in 23 fauru n. 1875.

A deșteptatuu unu felu de sensatiune — scirea ce se lati de curendu, cumca acclasi ministrul delegatu alu Regelui Spaniei, dlu Cipriano de Mazo Gherardi, carele notifică in Viena si München suirea la Tronu a lui Alfonso XII, de adreptulu să infaciștatu si a implinitu acelasi oficiu, la 12 a curentoi, si in Bucuresti, fiindu primitu cu mare pompa si in onórea lui dandu Domnitorul Carolu o mésa diplomateca stralucita.

Intr'adeveru, ca acésta forma de notifi- care este usitata numai facia de tierile si curtile suverane; dar — de unu timpu incocci lumea politica incepuse a privi pe Romania, dupa atributile ce vrindu-nevrindu trebuie se i le reconosca chiar si primii monarchi ai Europei, chiar si amabilii vecini austro-ma- gari ai ei, de — realminte suverana. Cea ce

Prenumeratiuni se facu la toti dd. core- spundinti ai nostri, si de a dreptul Re- ductiune **Stationgasse Nr. 1**, unde sunt a se adresá si corespondintiele, ce pri- vesc Redactiunea, administratiunea seu speditur'a; că vor fi nefrancate, nuse vor primi, éra cele anonime nu se vor publica

Pentru anuncie si alte comunicatiuni de interes privat — se responde căte 7 cr. pe linia; repetirile se facu cu pretiu sca- diutu. Pretiul timbrului căte 30 cr. pen- tru una data se anticipa.

bătă la ochi era numai, că — tenerulu Regie alu Spaniei, abia suiu la Tronu, celu d'antaui veni a face acésta reconoscere de a dreptulu in modu ostentativ!

Si mai tare bate inşa acésta la ochi si alarméda chiar, scirea ce ni-o aduse telegra- fulu dupa „Times“ din Londra, cumca Porta otomana, adeca Turculu din Constantinópole, la scirea primita despre acea directa notifica- tiune, ar fi declarat, că nu va intrá in nici unu felu de relatiuni diplomatice cu Spania, pana nu va dà desluciri justificatòrie asupra pasirii sale facia cu Romania.

Ce lucru mare! —

O depesca telegrafica, din Viena, unde — cum se vede, mai tare dore, se incréa a complaná conflictulu, splicandu pasulu Regelui Alfonso, ca unulu de caracteru numai pri- vatus! „Auch gut.“

Budapest, in 24 fauru n. 1874.

„Foi'a scolasteca“ din Blasius, in nrulu seu 3, din 3/15 l. c. sub titlulu: „Sîmnu bunu,“ descriindu pompós'a solemnitate a consacra- riil noului eppu gr. cat. de Lugosiu, Dr. Victore Mihalyi de Apșa, ce a avutu locu in diu'a de 2/14 faurariu, mai de parte descriindu stralucit'a mésa ce pentru 80 de persoane dede Esc. Sa metropolitulu Dr. Vancea in onórea noului eppu, prorumpé intr'o bucuria mare des- pre ceea ce s'a intemplatu la acea mésa, la care participara toti eppii sufragani si unde — „s'a realizat, o dorintia vechia si adunca sentita a clerului romanu unitu, si a nume: Pré totii, a lucră in contielegare deplina — intru inflorirea si prosperarea asidamentelor no- stre bisericesci.“

„Te incantá poste mesura,“ — asiá continua „Foi'a scolasteca,“ — „candu privia la acestei patru prelati romani, cari se adresau unii către altii si către publiculu pre- sentu, cu incredere si iubire parintescă, promiindu a conlucră cu poteri unite la inain- tarea clerului si poporului romanu.“

„Foi'a scol.“ considera acésta contielegere frumósa ca inaugura- rea constitutiunei bisericesci, ce de unu timpu incetase a mai essiste. Apoi continua:

„De o data cu regularea celoru baser- cesci, suntem securi că se va regulá si in- vestimentulu, peste totu, se va inalta si scol'a, fiic'a basericesci . . . Astă e cauza principale a bucuriei nostre . . . Si ca bucuria nostra se fie perfecta, ca fructele activitatei comune, inaugurate astadi, se fie mai secure si mai dulci, am deri, ca contielegerea fratiúca a Pré santielorlor loru se mai completedie, alaturandu-se către acestei si ceialalti trei archierei romani, ca — Romanulu se fie Romanu, si nu unitu séu neunitu in cele ce pri- vesce natiunea intréga si scol'a. O atare apropiare, dupa opinionea nostra, astadi este mai usior de efectuatu ca ori si candu; spiri- tul, ce domnesce astadi in Blasius, si cuvintele rostite de către Esc. Sa parintele metropoli- tu Mironu, cu ocaziea instalării sale in scaunu, ni dau destula garantie despre posibilitatea unei c'ontielegeri fratiesci, care — mai vertosu in cele scolastece este o necesitate absoluta.“

„Dèe cerculu, ca inratirea acésta se devina fapta cătu mai in graba — spre binele natiunei nostre peste totu! . . .“

„Eta semnulu bunu! . . .“ —

Nu poturamu se trecemu cu vedere a acestu piu desideriu, acésta dulce sperantia a vigurosei nostre foi scolasteco. Dorez- ar ceriul, dicem si noi, ca bunele dispusetiuni, ce au manifestat cei patru archierei romani la mésa metropolitului din Blasius in diu'a de 2/14 faurariu 1875, se ni aduca cătu mai eu- rendu resultate faptece, dulci si manose! —

Budapestă, in 24 feb. n. 1875.

Er dlu de Wallon din centrulu dreptei, s'a pus in *Francia* și scot'a Republica din grăpa, intru carea cadius, său propriamente fă impinsa de Bonopartiști și Chambordisti.

Am amintitul de multele încercări d'a combină unu nou proiectu de lege pentru *Senat*; adaugem că in fine numitului d. *Wallon* succese unul, carele căscigandu aprobarea atâtă a stangei, cătu și unei considerabile părți, (se dice, de 80 de voturi,) din centrulu dreptei, ba chiar și a maresialului *Mac-Mahon*, fă adusu in adunarea națională, luată in considerație cu o majoritate de peste 100 voturi și desbatută și primită — dora pana in acestu momentu intregu și pe articli.

Dupa acestu proiectu, senatul are a se compune din 300 membri, dintre curi 220 se vor alege prin departamente, prin membrii consiliilor municipali și generali și prin delegati comunei rurale; era 80 so vor numi pentru prim'a data de adunarea națională, pe vietă, de aci incolă se vor completa prin numire de insusi senatul.

Totu majoritatea, carea s'a ingagiatu a votă unu astfeliu de senat, s'a ingagiatu cu o cale, in data dupa primirea pe articli a legii pentru *senat*, a votă definitivă in a treia cetirea despre constituirea poteștăilor in Republică francesă. Astfelui definitivu se apropia mereu.

Din'a de sambata, in 8/20 fauru 1875,
trebue să o însemnăm, din două privinție,
in rubrică și propria.

In acea dia, de la 3 ore dupa mediodi, s'a petrecutu pentru odihna eterna, cu tota pompă cuvenita — remasitile pamentesci ale itiștrului nostru reposat *Ladislau Basiliu b. de Popu*, alu cărui necrologu lu publicaramu in nrulu precedinte.

Oficiul sacru la acesta trista serbatore l'a implinitu — noulu eppu alu *Lugosilui*, tenerul parinte *Victor Mihălyi*, cu assistenția pre demnilor nostri canonici *Vestemianu si Antonelli* din Blasius și cu parintele *Iustinu Popoviciu Vrăuș*. Unu choru vocală frumosu alu junilor nostri de aici a esecutatu canṭările funebrale. Multime nespusa de onoratori si demnitari de statu, intre cari si ministrul justitiei Dr. *Pauler*, cu tota România din Budapestă, a concursu pentru de a dă onorea cea de pe urma defunctului, si de a manifesta condolenția intristatei sale familie, anume neconsolabilei sale veduve si — nespusa măhnitelor sale fizice.

Cea mai grea rolă aveau Români, cari — precandu să mangaiate pre aceasta naltu stimata familia, ei insisi atâtă erau de consternati, incătu ar fi trebuitu mangaiati!

Solemnitatea peste totu a fostu precătu de trista, totu pre atâtă de pompă. Cuventările funebrale s'a rostitu — romanesce de parintele Eppu pontificante, ér magiarecesc de celebrulu oratore *Popșiu*.

Si un'a si alt'a si-facusera de tema: *prin constatarea si inspirarea vertutilor si meritelor reposatului, a revindecă pe săm'a ace-lia cunun'a nemoriri*. Si unulu si altulu a resolvit' cu tota demnitatea. Un'a a gresită si unulu si altulu, că au vorbitu prélungu, au facutu fors nici o trebuintă — pré multă

u de preotu simplu
edica stralucindu ca
in' la suprêmele dem-
faca considerat in
suu si anatu ... le: n'ajunge acăstă?
cui causa, e inca atâtă vorba multă, in capu de iernă, sub ceriul liberu?

Dupa finirea ceremoniilor bisericesc in curtea casei, coziugulu incărcat de curune de fiori si onornat cu multe embleme, se asiedă in carulu celu negru, cu siesse cai imbrăcati in negru; apoi conductul se puse in miscare, si — dela locuția deacă, mai întrăga multimea i urmă pedestrul pon' la spitalul *Rocu*, cale de o diumetate de ora; la trei locuri facendu-se atelpi de evangelia. De la *Rocu*, bisericanii cu fruntea petrecatorilor, anume Romanii mai toti, se pusera in cele vr'o 60 de trasure, ce stau spre dispusetiune, si astfelii curendu cu totii ajunsera la cimitirul de la *Kerepes*, in a cărui Camera de morti, intre la crimene tuturora, se depusera

pretișele remasitie, pentru ca de aci manedia să fie transportate in cripta familiară, la Regină in Transilvania.

In eternu amintirea lui! . . .

Va fi fost aprîpe la 7 ore de séra, pre candum se termină doioșa ceremonia si solemnitate, si acum o parte a publicului romanu se retrase — pentru de a-si continua intristarea in lacremi si meditatuni despre desieratiunea vietii, cea laltă parte, si anume tenerimea nostra — pentru de a se pregati la balulu național, ce cadesă tocmai pe aceasta séra!

Si se aduna publiculu nostru si in pomposă sala de la „Grand Hôtel Hungaria,” dar din norocire, publiculu strainu era mai numerosu si — mai bine dispusu de dantiu. Dică acăstă nu era, asta data o patiamu cu balulu tenerimei noastre.

Ei, ce să facem, candum familiele romane cele mai multe, erau atâtă de aprîpe isbite prin celo dôue morti din septembra, incătu nu vreau să auda de balu! De alta parte tenerimea noastră, dupa ingagiamentele ce luase, nu era in stare de a amenă balulu!!

In fine — ne bucurâmu că, intro imprejurării atâtă de fatali, vigurosei noastră tenerimi totu succeso a salvă onorea balulu romanu.

S'a jocatu pana deminătia, s'a produsu si „calusierit” in costumu naționalu. Patron' a balului a fost celebră noastră erudită *Constantia Dunca-Schian*, a cărei eleganță si amabilitate a aflatu totu reconosciintă.

De amintitul cu lauda este, ideia ordinei de jocuri, esecutata in formă „desagiloru lui Sincai, de catifea, si brosata cu auru, de un'a parte cu inscriptiunea — totu in auru: „desagii lui Sincai;” ér de alt'a, cu istoricul veredictu alu censorelui despre chronică sa: „Opus — igni, auctor patibulo dignus.”

Onore tenerimei noastre naționale! —

Budapestă, in 1. fauru v. 1874.*)

Dati-mi educatiunea tenerimei in mana tempu! — Asă admonia unu inteleptu germanu omenimea, facendu-o atenta la însemnatatea crecerii tenerimei. Nici că credut să se afle cine-va sanatosu la mente, si să aiba curagiuiu a contradice si a tagadui acestu mare adeveru. De aci apoi indemnătu, cugetu că detorintă noastră peste totu este a reflectă cătu de adesea asupra educatiunii, ce primește tenerimea noastră, carea este viitorul romanu. Mi-tiencu deci de detorintia santa să facu si eu unele reflexiuni in aceasta cestiune. Voiu să atingu de asta data starea tenerilor romanu din seminariul român, cat din locu, si speru că pre toti ne va interesa a o cunoște aceasta, cu atâtă mai vertosu, cu cătu că acesti teneri sunt candidati la preotia, ér intre imprejurătile de astadi de la preotii avemu a asteptă mai multu pentru creația bunei stări in poporu.

Tenerii romani din seminariul central din Budapestă merita a fi petrecuti in vietă a loru seminariale cu cea mai mare interesare; căci causele si interesele loru nu-su numai ale loru, ci sunt ale bisericiei si națiunii noastre romane, a carei fi sunt ei, si pentru a caroru prosperare, fericire si marire sunt transmis aici, spre a se cultiva si perfectiona, si astu-feliu a se poté infascisă ore candu numai ca predicatori ai moralului si evangeliu, ci unde si candu onoreaza si demnitatea natională va pretinde, a pasi cu resolutiune si barbatia pentru aperarea si salvarea acestora.

Acesti teneri sunt aruncati aici in medioul multor elemente etogene, espusi arbitriului, pretensiunilor nedrepte si curselor, cari li se arunca in diferite moduri, spre a-i despăsi de semtiemintele loru naționale, spre a face să-si renege principiile si ideile, cu care sunt adaptati si le profesădă fors temere, ba inea cu mandria, ori candu e vorba de onorea si demnitatea națiunii si a bisericiei noastre romane. Unu singuru medilocu, o singura cale le a mai remasă acestorui teneri, spre a imploră autoritatea, intrevinerea si ajutoriul prelatilor bis. romani in causele loru juste, si acăstă a calea publicității. —

* Intardiatu pentru lipsa de locu. Red.

Sunt aprîpe doi ani de candu dnii magari, sub unele proteste destul de nefundate si de aci condamnanili, au adusu tenerii rom. din Seminariul gr. c. central din Viena, in seminariul central r. cath. din Pesta, dicindu că tenerii se cresc acolo in ideie si principie dacă romanesci, si asi devinu contrari inversiunati si neimpacati a totu ce e magiaru. — Acestu pasiu li-a succesu pré usioru dloru magiaru, căci ce obstacule, ce impedimente aveau de a invinge? — Nemica! Diuaristică romana, ce e dreptu, a atrasu numai decătu atențione Prelatilor romani, cari aveau teneri in acelui institutu, asupra tendintelor si scopurilor ce urmarecă dñii magari prin acăstă stramutare, si asupra pericelor carora vor fi espusi tenerii romani in institutu din Pesta; ba diuaristică a chiar rogatu pe prelatii gr. cat. să intrevina si proteste in contra acăstiei procedure ne-intemeiate, nedrepte si arbitraria. Se vede inso că Prelatii rom. ori că nu au pus nice unu pondură pre acăstă stramutare, tienend' de unu lucru fara însemnatate, ori că au fost convinsi de contrariul acelora, asupra carora se faceau atenti, ba dōra unii vor fi asteptatii resultate mai imbucurătorie de la educatiunea pestana. Destulu că tenerimea noastră din s. Barbara a fost adusă la Pesta, spre a primi crescere si cultura, dupa cum va așa do bine magiarulu. Alumini romani, numai decătu la intrarea loru in acestu seminariu, prevediura ce au de a indură in acestu institutu, sensu strictissimo catolicu, si in scurtu timpu esperara, că scopulu dñilor magari, cu aducerea tenerilor romani in Pesta, a fost de a magiarisă, dupa cum peste totu se năsescu de a face chiar din petrii unguri, cercandu a cufundă in orbă si intunecare naționalitățile nemagiere.

Portarea d-lor superiori din anul trecutu inso, facia de tenerii romani, la inceputu erau atâtă de blanda, ba chiar si a alumnilor magari — se intielege că in urmă instructiunii ce o au capatatu de susu, — incătu se parea romanilor că sunt inselati in presupunurile loru si informatiile ce le primira despre acestu seminariu. Tote inso fura nesce curse infernali, in cari cugetau dnii magari a prendre ce dorău: a innadisasi a stinge spiritul romanesc din teneri, si astu-feliu a-i pregati, instruia si a educă dupa dorintă si vointă loru, conformu scopului pentru care ii adusera din Viena, aici; căci după ce observara, că pre acăstă cale si prin atari curse nu-si potu ajunge scopulu dorit, tractarea loru cu tenerii romani deveni din di in di mai asupratoria. In urma au ajunsu chiar pana a descoperi pe facia si a spune prin vorbe tenerilor seminariști, că nu de flori de cuen sunt adusi i aici din Viena, ci ca să se adapă si creșca cu ideile magiare, in spiritu magiaru, de ora ce toti căti traiesc in Ungaria, manca pane magiară, si astu-feliu debue să se facă demn de ospitalitatea si bunavointă dloru magari. „Toti căti locuim in aceasta tiéra suntemu membrii a unei si acoliasi națiuni, numai cătu că vorbim mai multe limbi,” asă se pronuncia ractorele seminariului catra alumnii romani.

Audi lume romana! Ocașia prima, de a esă la lumina cu atari esplițări, o luă rectorul sem. la cetirea legilor in anul trecutu, candu ajunse la paragrafulu, in care se amentesce de diversele limbi ale coloru siese naționalități, carora apartinu tenerii din seminariu. — Dar' acestea nu erau destulă căci ca pre toti peccatosii si nedreptii asă si pre dlu rectorul lu-rodea si iustră consciintă, i era tema nu cumy'a tonerii romani să se planga metropolitului si episcopiloru contra asupriorilor; de aceea rectorul chiamă sine pre trei alumni si le spuse, că să nu aiba curagiul ca evă a se plange Prelatilor romani, căci indata va fi tramisu acesta.

Acăstă este sortea tenerilor romani din seminariul central budapestanu.

Superiorii acestui seminariu facia de nime nu-su asă de asupratori, ca facia de tenerii romani, căci in acesti-a au observat mai multa energie si resolutiune, intru a realiză aspiraționile naționale. Indemnă la atare judecata au aflatu superiorii in pasirea cea energica a tenerilor nostri, pentru a-si continua activitatea inceputa la Viena, si

anume a se desvolta si cultivă in spiritu romanescu, prin deprinderi in acăstă direcție, in societatea înființată de demnii lor antecesorii in seminariul S. Barbara. Tenerii de astăzi si-au tienut de detorintia sântă a sustinătă asediul binefectoriu. De aci apoi, ei cătu ce fura stramutati in Budapestă, numai decătu si-au alesu o comisiune pentru elaborarea suplicii asternende primatului prin rectorul sem. pentru a li se incuviintă continua activitatea loru din Viena. Acestu pasiu, ce e dreptu, fă cam gresit, căci suplică trebuia subserisa si asternuta prin Prelatii bas. romani, in se minoritatea s'a spus majoritatei, incredionu-se in direcția si inocintă causei loru. Durere in se egoismulu, pasiunea, malitia si nedreptatea domilor magari au peisă o cauza din cele mai sante si inocenți. Totu langa aceea suplică fura alaturate si statutele societății avute in Viena, traduse in limbă latina. In aceea suplică tenerii romani, spanindu motivele, au cerutu înființarea, respective continuația societății literari-bisericescă a-vute in Viena, dupa cumu au aci si magarii si Slavii. Unu anu de dilo s'a amenatuită causa, căci după rectorulu tieni la sine mai multu tempu petitiunea ce trebuia să o asternă numai decătu la locul competentei, diu tōtē observările si scrutările alumnilor, precum si din conversarea ce o avura cu rectorulu asupra acestei cause, ei află că suplică loru totu din inspiraționile si informațiunile ce le va fi capatate. Primatele dela rectorulu, a dormit unu anu intregu in Strigoni. Lucru fără usioru de esplicat, că supeioritatea seminariala vediu, că cererea noastră e legală si basata pre motivele celea mai neresturnare si asă nu avea nici umbra de motivu de a denegă cererea tenerilor romani; de aci apoi a cercutu să tienă suplică in archiva, neresolvata. Intre motivele principale pre cari se baseau alumnii in petitiunea loru, erau si celea două societăți de lectura din seminariul locale, societatea slava si magiară. Eștișintă a acestora era cea ce incură atâtă de tare superioratul, si mai alesu esștișintă a scoli slave.

Pentru nu dă romanilor, după multe intenții, una rezoluție favorabilă, se pusera dnii magari de societatea slava, si se apucara de i cantara in triumfu si cu lacrimi de bucurie „in veci amentirea ei” fară a-si motiva nedreptatea prin altu cera, decătu că asă li place dinsilor, asă convine intereselor si scopurilor loru.

Atunci apoi dedera dnii si rezoluția tenerilor romani, rezoluție care sa se espouse pro scurtu in o suplică ascunsă. S'ale metropolitului si Illustratilor loru eșpiloru. In acea rezoluție se dice că „teologii rumeni ritus, vel „romanae nationis,” dupa cumu li place a se numi, sunt tramisi aici spre a se adapă de spiritul magiaru patrioticu, a inveti si a se perfectiona aici in dragalasă a limbă magiară, prin carea li trebuie domnii urezibile acu de unu anu si diumitate; de aceea li se notifică că au intrare liberă in scoli a magiară.

Cei ce au urechi de auditu, credut că vor audă! — Brutus.

Budapestă, in 23 fauru n. 1875.

(Unu lucru greu de priceputu.) Pre tim-pulu, cătu redactorele acestei foi lipsi de a casa, petrecendu la Aradu, apară in „Gazeta Tr.” unu siru de articli politici si — pare-nise — polemici, pre cum dăruu cu socotulă dintr-o raportă privire ocazia asupra unuia din acei nr. ai Gazetei, de celu mai mare interest. Avem cauza dă crede, că acei-a ne vor atinge si pre noi, său măcar opinioniile noastre in cauza Transilvaniei, si ni rezervămu de a-i căuta, studia si — de a ne pronunța asupra loru, pre cătu va cere necesitatea.

Vremu numai a dice, că suntemu de parte de a voi să trecemu cu vederea apreciuriile conoscutului condeiu din „Gazeta Transilvaniei” in momentosă cestiune.

Dar vine apoi in nrulu 11 alu acleiasi stimabili foi — dlu G. Baritiu, inaltu ilustrulu nostru publicistu, si sub titlulu de — „Reflexiuni asupra unor correspodintie private,” dice că dă nisce „explicatiuni, ce i s'ar si ceruta de catre unii oameni curiosi.”

Omenii acesti curiosi trebuie să simu noi: căci explicațiunile sumai la „Albing” si la Babesiu se repărtă.

Nu seim, să simu cerutu inaltu pre-
illustrului nostru barbatu publicistu esplica-
tinni *asupra unor corespondinție private*.

Noi, în nrul 5 aperandu-ne in contra
insinuatuiilor malitiose, ce ni se facuera in
„Gazeta Tr.” ca si cum a fi pentru uniunea
si resp. in contra autonomiei Transilvaniei,
am provocata de marturia unu atestatu con-
trariu, ce — celu mai illustru barbatu poli-
ticu alu natiunei romane din Transilvania,
ni-a datu intr’o epistolă a sa cătra noi, la
1861 si acum acelasi sublimu barbatu, reuni-
sندu judecat’u sa, invocata de noi vorbesce
de intentiuni din partea nostra de a-lu com-
promise!

Aceasta logica si morala — n’o price-
pemu.

Vine apoi totu acelu pre invetiatu d.
Baritiu, cu scopu de a ni dovedi cum se poate
compromite omulu prin citatuni din epistole
private, si reproduce din unele epistole ale
lui Babesiu cătra densulu de la anii 1862 si-
1863 — două-trei pasagia, referitorie la situa-
tionea de atunci si adauge, că — altele
sunt de natura si mai delicata.

Noi — nu potem să pricepem de fe-
liu pe pre celebrul nostru publicistu: nu ve-
demu in pasagiale citate vr’o compromisiune
pentru noi, ba chiar din contra ne sentim
indatorati, că ni inprospetă in fac’u publicu-
lui dovabile de adunca ingrigire si totu de o
data despre nedependint’u de caracteru alui
Babesiu, chiar si atunci, candu se afă intr’o
functiune de statu, subordinat si neamtui lui
si magiarului, — si tocmai asiā suntemu con-
vinsi, că ori căto ar cîta inaltu illustrul
nostru barbatu din epistolele căte are la mana
de la Babesiu, nu că nu l’ar compromite pe
acest’u naintea natiunei, ci chiar l’ar pune in
adeverata sa lumina.

Alt’u este intrebarea, ce insusi marel
eruditu si pre demnu barbatu alu nostru bi-
nevoiesce a o atinge, că — ore prin atari pu-
blicatiuni face-s’ar servitui causei?

Asupra acestei intrebări lasămu să ju-
dece „celebritatea sa;” de pre a nostra parte
insa — poate să publice, cum i va veni inde-
mana, căto candu-va a primitu in seriu,
să a auditu de la Babesiu, si lumea se va
convinge, că Babesiu pururi a fost olu si totu
elu insusi; pururi a fost ocupat si ingrigit
de cau’ romanilor si — nice odata de inter-
resulu seu său alu familiei sale.

Incheiamu deci — repetindu, că — ni
este greu de priceputu: ce propriamente
atent, cu care scopu si dupa care logica si
inalta inteleptiune scrisse inaltu eruditulu si
illustrul nostru colegu si amicu G. Baritiu
amintitulu tractatul *asupra unor corespondinție private*, candu noi — nu i-am citatul
unu cuventu, care să-lu pôta compromite, si
candu daa nu ni cîtă, nu este in stare a ni
citat, unu cuventu care să ne blamedic naintea
publicuit romanu. Nici inteleptiunea politi-
ca a saptei nu potem s’o cuprindem. Un’u
vedem si ne convingem si asta data, că
inaltu jumatatu nostru barbatu politicu din
Brasovu este fôrte susceptibile pentru „in-
vectivele“ respingetorie din „Albina,” dar —
cu totulu desconsideratoriu a necalificabil-
loru atacuridin „Gazeta Transilvaniei,” semnu-
si dovedă de desclinita onore si interesare
pentru noi, — dăca nu ne inselăm — căci
bine nici acesta aparitiune nu potem să
pricepem. —

In cau’ statuei lui Stefanu celu mare,

precandu abiā din pucine parti ni se
insinuara oferte, cu atât din mai multe sun-
temu interpelati, a arotu că — pana la care
stadiu a ajunsu ea?

Vom spune pe seurtu:

Mai antaiu iniciativ’u comitetului de
Berladu a fost atacata de cătra guvernamentu,
pretendindu acestia, că ea, precum si
alegerea timpului oportunu, se cuvine gu-
vernului tierii. Mai apoi s’au redicatu voci
din mai multe parti in acea directiune, cumca
loculu unde s’ar cuveni ca să se redice acea
statua, ar fi Iasi, er nu Berladulu.

In urm’u acestei reclamatiuni comite-
tulu s’au aflatu indemnati, a provocă in fie-
care din cele 16 districte, vecine — căte trei
barbati destinsi, pentru a se pronuncă: *in*
care din numitele două orase credu mai de
dreptu si cuviintia a se a redică statu’?

Responsurile inca n’au urmatu, si es-
tiunea inca nu este decisa; ba ne temem că
se voru mai ivi si alte greutăti. Dar — ori ce
va fi, vomu insciintia. —

Belintiu, comit. Timisiu in ian. 1875.

(*Starea său miseri’u scolelor noastre*) Este unu lucru fôrte durerosu, candu com-
mun’u nostra, care astazi consta dintr’o po-
poratiune curatul romana preste 3000 de su-
flete, cu totul si-a parasit scolele sale, si
nu se mai ingrigesc de lefa invetiatorilor
sei, altcum fôrte bravi si demnide chiamarea
loru.

Da, trebuie să marturisescu, că revererendis-
simul nostru d. protopopu Georgiu Cretiu-
nescu, dia si nöpte se lupta pentru buna sta-
rea scolelor noastre, inse jidanulu nostru are
mai mare inflantia prin — modilöcole sale,
prin spiritul seu, si impedecea crescerea no-
stra a susfeteasca, si mereu ne ruinédia in tota
privintia!

Jidanulu acest’u candu a venit la noi, a
avutu numai o ladutia cu burme si cu bum-
bacu, ba a mai avutu si o fluera candu am-
blă prin satu, cu care adeca ne incunoscintia,
si chiama, să-i aducem derza si trentie si
pene; — dar prin astfelui de marfa jidanulu
castiga multu; mai apoi si-faci o bolta, apoi
luu arend’u beaturii si a pamentului, si prin
acestea deveti la o avere preste 30,000 de
florinti; densulu este fôrte fericitu, numai
intr’o privintia n’au fostu norocosu, căci
mai anu facendu vorba de scolele nostra, unu
beliatianu se aprinse de mania si-lu tranti
reu de usi’u boltei sale.

Inca nu sunt duoi ani de candu comun’u
nostra ave numai o scola, dar spunendu ade-
verulu, aceea eră si este si acuma radimatul
cu propte de lemn. Cu scopu deci de a-se edifi-
ca o scola corespondientoria trebuintie comu-
nei nostra, prin multa truda a suslaudatului
protopopu se mai infintia si a doua clasa,
inlocuindu-se intr’o casa, care mai inainte era
macelaria. Aceasta scola cuprinde spatiu numai
de cinci bance si in fia-care se afla cate 10 in-
vetiacei; er cei alalti din prensa cu invetia-
toriul D. Ghilasanu, in discursulu prelegerii
siedu in piciora. “Ore nu este rusine o ast-
felui de scola intr’o comuna mare ca a nostra?
Ore mai potem să avem facia redicata
candu unu strainu mai de unadi intrandu in
acesta scola, mai că nu incapea, si apoi mai
multu de ½ de ora nu putu suferi aerulu
celu stricatu ce-se afla in scol’u nostra?

In asemenea stare se afla si cea-lalta
scola; densa precum atinesei mai susu, si redi-
matu cu propte de lemn; gradin’u e plina de
nasipu, celu adusesera mai nainte cu dui
ani pentru edificarea ambelor clase, caru si
se edificara, dar gradin’u sa ruina.

Invetiatorii nostri trebuie să alege căte
de 10—15 ori pentru binemeritatele salare la
judele comunalu, pana ce li-se dau câtiva flo-
rinti, caru nici de sare si luminari nu li ajungu.
Ore nu este pechatu de dumnedieu, candu duoi
invetiatori buni, se lupta cu atate ne-s-jun-
suri? Ore nu dice si sant’u scriptura, că —
demnu este servulu de plat’u sa? Pote damnul
inspectoru scolaru publicu purtandu pre
multu ochilari pe nasu, nu mai vede
starea invetiatorilor nostri, pote că la noi
nu mai esista directoru localu si antistiu
comunalu: de dlu jude cercualu nici nu mai
facu vorba, căci de si e de senge romanu.
potu dice că are fire si flintia neromana.

Pré venerabilulu consistorii diecesanu,
este unic’u sperantia nostra, si spre acel’u, n’i
si indrapătam rogarea: să binevoiesca a se in-
grigí de unu rondu mai bunu, si mai presusu
de tôte pentru edificarea scolelor nostra;
căci la din contra-tare ne temem, că — ste-
panitorii politici, caru stau la panda, de o data
voru veni si ni voru inghit scolele, dove-
dindu că — nu suntemu domni de ele! —

Unu ingrigitu.

Oravita, 17 fauru 1875.

On. Redactiune! Unele Comisiuni, es-
misse pentru compunerea listelor electorale in
partile nostra, la §. 4. din legea electorală
alina 2, in care se dice, cumca, „cu ¼ de
pamentu urbariale se socotesce de asemenea
estensiune (va se dica: de asemenea valoare,) acelu posesu, dupa care se platesce atât’u
dare, căci se platesce in aceeași comună mai
pucinu, dupa ¼ de sesiune intru intielesu ur-
bariale luata, — unele comisiuni dicu, — facu

interpretare rea, si pretindu, că proprietarii,
caru nu posiedu tomai ¼ de sesiune urbariale
nu numai ca se platescă atât’u, cătu si cei cu
¼ de sesiune, dara să si aiba unu complexu
de pamentu, care ecivalézia pon’ la o palma
cu ¼ de sesiune, adeca să cuprinda depline 11
lantie si aceste 11 lantie, dupa parerea loru,
au să constea din urbariali, ocèle ori promon-
toriai. In modulu acest’u apoi multi dintre
indreptatiti, nu s’au petrecutu in liste.

Dupa parererea mea acést’u si e seo nein-
tielegerea legii, seo reputate, pentru — bine, la
noi se va poté practică principiul adoptatul
de comisiuni, căci sunt afara de urbariali
multe ocèle si promontoriali, din cari să se
compuna pretinsele 11 lantie cu dare de ¼,
de sesiune; in alte parti inse nu se afla de
acestea si totusi legea vorbesce in generalu
si pentru acestea; — si asiā dupa principiul
comisiunilor ecivalint’u in multe parti ale
țariei nu s’ar poté restitui, si disputatiunea
legii ar deveni fara sensu in privintia ade-
cărui. —

Audindu din gur’u presedintelui unei
comisiuni parerea, ce se abate dela consula legii,
grabescu a aduce acestea la cunoștința ono-
ratului publicu, pentru de a-lu face atentu, in
tôte casurile, unde s’ar intemplă ca ómeni de
ai nostra, cari platescu dupa realitatile loru
atât’u dare, cătu platesce proprietariul de
¼ de sesiune celu cu mai pucina dare, să nu
fie inscrisi in list’u alegetorilor, să se folosesc
de reclamatiune indata candu se voru espune
listele.

E. T....

Beiusi, 14 fauru 1875.

(*Semne de viéra si activitate. — Teatru*) Dupa ce s’au constatatu, prin unu siru lungu
de esperintie, că singura cultur’u e, carea
nutresce, dă viéta si implinesce necesitatile
multilaterali, — carea a fostu si e imbraci-
siata de tôte poporele destepete ca unic’u secura
garantia a fericirei, din acestu indemnu s’au
constituitu diverse societati si resp. corpora-
tiuni, cu scopul finale a fie-căreia, dă *in-
tă cultura si literatur’u*. O atare e si soci-
tatea de lectura a tenerimei romane studiose
de la gimnasiulu din Beiusi, carea doresce
să contribue si ea la cultur’u comuna a natu-
nii si să adune si ea nesec florilele la pregi-
trea cununei pompöse ce se dice „literatur’u
naționale.“ Societatea, esserciandu-si poterile
sale in diverse ramuri a scientie, cu acést’u
ocasiune aduce la cunoștința multu onora-
tului publicu cetitoriu, cumca in sér’u de 6
martiu st. n. a. c. va să tienă una *repräsentatiune
teatrală*, la carea invita cu tota onorea pre
m. on. publicu romanu, care prin departare
său prin alte imprejurări — nu va fi impede-
catu, ca să binevoiesca a o onoră cu pre sti-
mat’u presentia. Venitulu este destinat
scopurilor de cultura ale societății*)
Vasiliu Lesianu mp. Andreiu Cighi mp.
conducat. societății. notariu coresp.

Aradu, 8/20 fauru 1875.

(*Caracteristicu*) Foi a magiara locala
„Alfold“ in nr. de ieri luandu notitia despre
balulu arangiatu in otelulu dela „Crucea alba“
cu ocaziunea alegerii de episcopu, adeca in
preser’u de 3/15 l. c. — se espeptorédia ast-
felui: „Ni se tramise spre scirea că la balulu
arangiatu in „Crucea alba“ de catra tineri-
mea romana — la care participă si Esclini-
tia sa metropolitulu Mironu Romanu — nu
afilara de demnu a essecută nici măcar unu
micu csárdás. — Se vede că acesti domni ro-
mani an uitatu si ignora că *traiescu in Magyar-
ország si mananca panea magiara!* — Va să
dica: „tu romanule din patria comuna trebus-
se si joci dupa jocul’u magiareșca!“

Caracteristicu e că diupanulu magiaronu
dela „Alfold“ anintese person’u metropoli-
tului, ca si candu pre elu l’ar atinge direct-
mente critică imputatoria!

Dar si mai curiosu si condamnable e:
că corespondintele este tocmai unu osenditu
de romanasi in tre arangiatorii balului, ca-
rele dieu nu manca pane magiareșca — ci
pane romană!

Asia este: „Perirea Ta din Tine!“

Probu.

*) Societatea róga si pe cele-lalte onorate
Redactiuni ale foilor nationali, să binevoiesca a
reproduce acestea inscintiare in colonele pretinute-
loru loru organe. —

Cacova, in 9 faurin 1875.

(*Rectificare*) Ore-eine sub masca de „Una
Calatorie“ se incere in nr. 3 iul „Albina“
din a. c. a seorni despre preotii din Cacova
unele si inca multe lucruri neadeverate, pen-
tru de a-ji innegrui naintea opinii publice si
a ven. consist. — Subsemnatii deci si tiene
de detorintia a constată adeverulu, fora ase-
demite inse in refrangerea tuturor scorintelor
loru si acést’u eu atât’u mai vertosu, eu cătu că
insasi corespondint’u cu amenuntele ei denun-
cia pe dlu corespondinte din cestiune de reu
informatu.

Este adeveratu, că s’au preliminatu sala-
riu pentru alu doilea invetiatoriu, dar trebuie
a se sci că sum’u preliminata se tiene in cass’u
comunale prin ómeni, po cari trebuie să-ji cu-
nosca si dlu corespondinte. Dechii râmu deci
simplu că aci e vin’u, er reulu nu-lu potem
noi delatura.

Este apoi o scorintura malitiosa, că noi
preotii am cercă a preface scola nostra con-
fessionale — pentru a cărei edificare contribu-
ramu si noi căte 40 fl. — in scola comunale.
In comun’u nostra pan ach nici ideia nu e,
nici vorba n’au fost de scola comunala; de aceea
ne temem că o atare intentiune este dora nu-
mai in crerii dui corespondinte, căci se
cam adeveresc adesea disa’ cea betrana: „Celui ce-i flamandu, panea i in gandu.“
Acést’u si-are si act loculu seu. Peste totu dlu
corespondinte se vede a fi ori malitios ori reu
informatu, căci nu se sfiese a ni atribui noue
preotilor ori ce fapte schimonosite se templa
pre la noi.

Caus’u acestori rele e in antistiu comu-
nale, carea este totulu in ori ee comuna. De
aci apoi respondemus că nu noi, ci multi din-
tre locuitori, ba chiar si unii reprezentanti co-
munali, fiindu petrunsi de nemernici a antis-
tilor u sau disgustati si mai vor să aléga
pe ori cine de jude, numai să fie omu la loculu
seu. Se audu si de a celea voci cari sustinu,
că chiar si jidanulu din locu ar fi mai bunu,
de cătu judele actualu P. C. carele aduse lu-
crulu pana acolo, in cătu scol’u nostra confesio-
nală, edificata in 1871, la 8 fauru a. c. eră să
fi evinduta la la licitatii publica — firesc din
negligint’u si nepasarea judeului — daca nu
potem să petrundem cu svaturile nostra in
poporu, ca să cerce si essecute sistarea licita-
tiunii ordinate. — Din acestu indemnu s’au
grupatu apoi multi omeni pre langa unu
proprietariu de frunte din Cacova — dar nu
cum se denuncia, prelanga favoritulu lui
Juda, pentru a-lu alege de jude.

Atât’u si acest’u este adeverulu in totu
luceru.

Dechiaramu deci in urma că tôte cele
insirate contra nostra in nr. 3 alu pretiuitul
nostru diariu „Albina“ sunt calumnie si
apucaturi reputatiile, si ceremu ca dlu cores-
pondinte să-si probedie totu de a un’u aser-
tiunile prin date secure si fideli si să nu mai
cerce a negri pe nime sub masca anonim-
itatii, căci astu-feliu multu strica intereselor
loru nostra comune. — *Preotii din Cacova*.

Lugosiu, in fauru 1875.

(Feriti-ve ca de focu!) Atragu aten-
tinea fratilor romani de pretutindenea, ca
să se ferescă dă imprumută bani dela „Ban-
ca de rentă“ din Vien’u, căci — nu scapa de
jafu! 13 familie din comun’u Gavodăia si
mai multe din juru, au ajunsu la sapa de
lemn prin atari imprumute. Éta exemplu:
Dupa 100 fl. imprumutati cu termenul de 3

sufletul în manile Creatorului, în etate abia de 28 de ani. Elu a fost unul dintre cei mai devotati servitori ai bisericilor noastre, contribuindu din respoteri la înaintarea cauzelor noastre naționale și bisericescii, ca unu adeverat si nefaciarnicu fiu al mamei naționi. Intru reconoscerea acestei virtutii la inmormantarea ce s'a intemplată în 21 ian. cu mare solenitate, a luat parte inteligintă intréga, comitetul parochial cu presiedințele seu în frunte, chorulu vocalu, tenerimea scolară și o multime nenumărabilă de popor din totă clăsă, fora diferenția de naționalitate și confesiune. Opel's a să celebrat de protopresbiterul locului dlu G. Pesteanu, coasistându inca vre-o 16 preoți, îmbrăcati în ornate serbatoreșci — facendu-i se o demnă panegirica de unu dintre dnii preoți. Dupa reposatul reșase în adunecu doiu soci' sa multu iubita Elena nasc. Parvu, cu 2 fetițe, un'a abia de 2 luni, alt'a de ½ anu; parintii sei Alessandru Ursulescu, parochu și assessoru consistorialu și soci' a acestuia Maria, cari perdura în reposatul pe unicul loru fiu ; unic' a sa sora Lucereteia, marit. Tempea, și o sociu acesea Iosifu Tempea, parochu și professoru gimnasialu, dimpreuna cu trei fii ai acestora ; socrul seu Ioanu și socră-se Ana Parvu ; buna-sa Ana Ursulescu în estate de 85 ani și numerose rudenii, în fine multime de amici și conosciuti, carii totu adunecu stimandu-lu și iubindu-lu, eu lacrime in ochi oftează: Să-i fie tinerin' a ușioră și memoria sternu pasărată ! — Dem. Gasparu, invet. si amicu alu repausatului.

Cubinu, la Dunarea de d. 7 fauru 1875.

(Se aduce la pretiuită conosciutia a onoratului publicu,) precum că fruntașii Romanilor din acăsta comună, consultandu-se între sine, de ora ce pe dia ce merge se înmultiesc și intareacu, dar biserică nu au, decisera, a arangia unu balu romanu în favorea edificandei biserice romane gr. orientali, pe diu'a de 16/28 fauru a. c. in sală otelulu la „Corbulu de auru.“

Credem că aceasta întreprindere pentru unu scopu santu va fi salutata și sprinținită de toti Romanii — cu atătu mai vertosu, cătu este vorba de o garantie și mangaiere a existenții și desvoltării noastre naționale în aceste părți, pré raru preserate de Romani. Observăm si aceea, că lumea nici candu n'ar mai fi credințu candu-va, aici la Cubinu să se arangiedie balu romanescu, — mai vertosu candu scimă că — nu pré de multu, se vorbea cumca in acestu Cubinu nu esista nici unu sufletu de romanu, ér astădi nrulu Romanilor este la una mișă !

Rogămu deci partinrea și succursulu fiacării creștinii și connationalu !

In numele comitetului arangiatoriu.

Botosiu mp. Cretinescu mp.
notariu presedinte.

Hodoniu, comit. Temesiu in fauru 1875.

(Rectificare.) Domnule Redactoru! Datele publicate din partea noastră in nrulu 9 alu pretiuitiei „Albine“, tōte sunt a se intielege din anul 1874. Pentru legatură a chronologică a celor intemplate, și pentru bun'a orientare a onoratului publicu, așa și cu cale a rectifică unele pasagii gresite, anume are să fie: „in lun'a lui octombrie 1874 vedem pr duu pretore etc., „in octombrie 1874 dlu esactore substanțu etc. „in congregatiunea din 7 decembrie 1874, etc.“

Petrui Giurma mp. notariu, — Constantin Cocișiu, mp. jude, — Ioanu Smolianu, mp. casariu.

Varietati.

(Necrologu.) Crud'a mōrte ér frante din gradin'a noastră națională unu arbore plinu de valoare : Ioane Fassiu, advocat, fiscu și asesoru consistoriale, membru alu senatului fundației Zsigdiana, in diu'a de 17 fauru n. parasi acăsta viētia pamentescă in poterea etatii barbatesci de 37 ani, ér inmormantarea avu locu cu cuvenită pompa sambat'a trecuta in 20 fauru, — lasandu in afundu doiu preamat'a sa mama Maria, nasc. Malanu, pe fratii sei : Teodoru Fassiu, adv. in Beiusi si cu soci' a sa Constantia, nasc. Drola, Pavelu Fassiu,

să, jude reg. in Vaskoh si pe sora-sa Elisabetu, maritata Tifor, precum si o multime de amici si conosciuti, cari din anima curata i oftează: Să-i fie tinerin' a ușioră, ér memor' a binecuvantata !

(Necrologu.) Anna nasc. Papu, pré-iubită socia a Parintelui Ioanu Capitanu, vice-protopr. inspectore cerc. de scole si parochu gr. or. in Belin, dupa unu scurtu morbu de 4 dile in 3 fauru v. a. c. si-dete nobilulu sufletu in manele Creatorului, — in poterea etatei de abia 44 ani, deplana de intristatul ei sociu, de mama sa Florea, fratii: Paulu, preotu in Hasmasiu, Alessandru protu in Bocsiug, si sociu acesora, de sora sa Julianu cu sociu ei Zenobiu Munteanu, preotu in M. Tagadeu, in fine ca o femeia cu anim'a plina de semnamente naționale și crestinescă deplana de tota inteligență noastră și de toti seraci cari o au conosciutu. — Immormantarea reposatei a să celebrat in 5 l. c. prin unu număr considerabil de preoți și invetatori, participandu si o nespunsa adunare de popor. Fie-i tinerin' a ușioră și memoria binecuvantata ! —

(Multiamita publica) se aduce prin acăstă din partea comunei bisericescă gr. ort. a Clopodiei, cott. Temisiului, binefacetorilor cari au participat si contribuitu la balulu ce a arangiatu in Clopodia la 22 ianuarie v. in folosulu stei biserice; no deobligara la publica recunoșciutia deci urmatorii pré stimati domnii, cari au contribuitu la scopulu susu atinsu, precum urma: Reverendissimul d. protopopu alu Ciacovei, Aless. Popoviciu, 1 fl; rev. dñi preoți din Siemlăculu-mare, Dimit. Stoila si Petru Folia, căte 1 fl. 50 cr; rev. d. preotu din Fizesiu, G. Botosiu 1 fl; rev. d. preotu din locu, Ioanu Dragoiu 2 fl; domnii : I. Hriesovszky si E. Kasli căte 2 fl; on. domnii Beniczky Daniela, R. Turcsany, N. Németh, N. Barbich, A. Velitsek, N. Tóth T. Buzmanu, G. Buna, T. Grosone, G. Surdanu, G. Turiacu, căte 1 fl. v. a.; domnisor'a Varia Popoviciu 50 cr; domnene preoteze Mari si Stoilla 40 cr. si Sofia Dragoiu 50 cr; dlu invet. M. Tiapu, Stef. Clepanu, G. Antalescu, G. Baciuca, M. Nesits, A. Garbaciu, L. Anca, W. Kohn, A. Kohn, I. Cuterra, V. Ianza, F. Sucopf, P. Góba, T. Popa, S. Bugilanu, P. Cacina, T. Dagó, I. Rohr, I. Hajbold A. Vatz, M. Musta, P. Musta, A. Lisafeld căte 50 cr; M. Leu, N. Cocora, T. Sestraru, G. Zaica, căte 40 cr; P. Ciocarla, I. Cocora, P. Stefanu, căte 30 cr; I. Ciocanu, T. Dudasiu, V. Dracsinu, J. Rusicska, G. Melanie, A. Tintiu, G. Stoianu, D. Miloia, N. Alebicu, A. Clepanu, I. Voila, I. Banca, M. Dragonicu, Z. Popa si T. Musta căte 20 cr; Daia, P. Moenu, M. Laiu, T. Ghelia, P. Ognia, I. Mirga, si V. Maciasiu căte 10 cr. si I. Herzog 20 cr. —

Rogămu pre acești binefacetori să binevoiescă a primi sincerele și cordiale multumite a poporenilor gr. or. din Clopadia. — In numele comunei bisericescă : I. Dragoiu, preotu. —

(Hymen.) Domnulu Vasiliu Ignatu, avocat in Beiusiu, in 4/16 fauru an. cur. si-a incredintat de fitore socia pe amabil'a si gratiosa domnisor'a Ermina, sfica Reverendissimului d. parochu si asesore consistorialu din Curticiu — Mois Bocsiianu. — (Binecuvantarea Domnului si — fericitarile noastre! Red.)

Δ Sub titlulu „fără estinu“ vine prin foile publice a adveri advacatul I. Karman din Neoplanta, cumca la o licitație esecutiva a comperatu in Futak-ulu vechiu, comitatul Baciului, o casa pretiuita la 500 fl. cu — 1 fl. di: unu florinu; ér pamentu de două patraria urbariali, pretiuite la 2400 fl. cu — 100, di: una sută florini! — Si pe langa acăstă ne mai pomenita calamitate de ba ni, domnii de la petere tienu mortisii la urcarea dărilor publice!!! —

Locu deschis. *)

Dle Redactore! Te rogu a primi in stimat'a „Albine“ responsulu ce datoresc dlu Sierbanu, protopopu din B. Comlosiu, la cele-ce — atinse despre mine in nrulu 7 :

*) De si din partea unu dnu corespondinte alu nostru, carele insusi primesce ori-ce respondere, totusi puseram acăsta declaratiune in acăsta rubrica, fiindu că este curatul personal. — Red.

Déca trecutulu I. Tale nu ar fi plinu de pacate contra dulesi noastre naționi; déca intrigile D. Tale nu ar fi spartu bisericea, pe care si adi ai curagiul a vré s'o mai servești totu in modulu de mai naște; déca D. Ta, dupa judecat'a comună a omilor de bine, ai fi unu romanu, care ar merită să stee de vorba si de svatu omului si romanul seriosu: atunci Ti asi respunde cu placere dupa tōte formele de bunăcuvantia, că — unde ti-ar fi loculu; unde ai fi bunu ca să te poraiesci și să-ti vini in fire.

Argus.

Literariu!

„Fisică pentru scolele poporale romane,“ intocmita dupa „Krüger“ si „Bopp,“ de T. Rosiu, cu 18 figure, — a inceputu a se spedă tuturor dloru abonanti. —

Pretiulu unui exemplariu e 25 cr. v. a. In bolta, din a dou'a mana, se va vinde unu exemplariu cu 30 cr. —

Să pote capătă la Demetru Varna in Lapusiu-romanu, (O. Lápos,) si la dlu Ioanu Gamân, tipografu in Clusiu, (Kolozsvár).

Acei dd. cari ar dorii a prenumera numai căte unu exemplariu de probă se binevoiescă a tramite căte 30 cr. v. a. ca să li se pote tramite sub „legatura crucisata,“ fiindu ori-care alta speditiune multu mai mare.

Tabele de parete, 20 la număr, cu tipuri colorate si cu indreptariu pentru docenti, se mai afia la subscrișu, cu pretiulu unui exemplariu de 4 fl. v. a. — La cumperări de mai multe exemplaria, se da rabatu de la 20 — 25%.

Din „Geografi'a Ungariei“ nu se mai afia exemplaria. Dar editiunea a dou'a va fi la 1. aprilie 1875.

Pentru orientarea dloru abonanti facu cunoscutu, că eu me afu eu locuinta in Lapusiu-romanu, (Oldh-Lápos) unde de la 1. fauru a. c. s'a deschis posta propria; prin urmare epistolele să se tramita per Déces in O. Lápos deadreptulu. —

Demetru Varna,
vproto. si inspect. scol.

Publicatiuni tacsabili.

Concursu.

Pentru ocuparea unei statuiuni vacante de profesore la gimnasiulu romanu gr. or. din Bradu, si a unei statuiuni vacante invetitoricei la scol'a normală g. or. totu de act — prin acăstă se scrie concursu pana in 8 martiu st. vechiu.

Salariulu anualu pentru postulu profesorale este: 600 fl. v. a; ér pentru postulu invetitoricu 450 fl. v. a. si se redica in rate lunare anticipative, incepandu din diu'a intrării in oficiu.

Doritorii de a competi la acestea statuiuni au a dovedi in generalu:

1. Că sunt romani de religiunea gr. or.

2. Cum că au avutu pana acumă o portare morală nepătata; ér in specialu:

3. Cumca competintele pentru postulu profesorale a facutu cu succesu bunu cursulu filosofic si filologic la vre-o academia din patria său din strainatate său celu pucinu au depusu esamenu de maturitate si au terminat cursulu de 3 ani la vre-unul din institutile teologico-pedagogice romane gr. or. din patria; — ér competintele pentru postulu invetitoricu cumca au absolvat celu pucinu 4 clase gimnasiale si cursulu teologic pedagogic la vre unu institutu gr. or. si că este initiatu in cantari intru atăta, ca să pota conduce corulu vocal.

Pentintii si-voru adresă petitionile loru la subsemnatulu comitetu in Bradu, comitatu Zarandului.

Bradu in 8 fauru 1875. 1—3
Comitetulu Reprezentantiei gimnasiale,

Concursu.

Pentru deplinirea postulu invetitoricu dela scol'a confesionale gr. or. romana din comună Valea-dienii, protteratulu Caransebesului, cottulu Carasiusului, se publica de nou concursu cu terminu pana la finea lui fauru a. c. st. v.

Dotatiunea anuala se cuprinde din 150 fl. in bani, 25 metri de cucerudiu, 8 stangeni de lemn, 2 jug. de livada, si cortelul liberu en gradina de legumi de 3/4 jugeru

Doritorii de a ocupă acestu postu au pana la terminul presipu să-si indrepte petițiile către Sinodul parochial prin protopresbiteratu, alaturandu tōte atestatele originale că sunt prescrise prin statutulu organicu si presentandu-si in persona la comună in vre o dia de domineca seu serbatore pentru a dă dovedi despre deșteritatea in cautări bisericescii.

Valeadienii in 3 fauru 1875.

Comitetulu parochialu, in contilegere cu pre on. domnul protot. Nicol. Andreviciu. 1—3

Concursu

Pentru vacanța Statiune invetitorescă din comună Siebova, cottulu Timisiului, protopresbiteratul Jebelui, se deschide concursu pana in 10 martiu a. c. st. v.

Emolumintele sunt: 86 fl. v. a. in bani, 16 metri de grău, 16 metri de cucerudiu, 4 stangini de lemn, 6 stangeni de paie, 4 jugere de livada, ½ jugeru gradina intra-vila na, si 200 □ estravilana, cortelul liberu si 4 fl. pentru chărtia si negrela.

Doritorii de a ocupă acestu postu, au a-si tramite recursele, instruite cu tote documentele ce se prescriu in stat. org. bis. si adresate către comitetul parochial, — dlu protopot Ales. Ioanovicu in Jebel.

Sirbova in fauru 1875

Comitetulu parochiale in contilegere cu dlu protopresbiteru tractualu. 1—3

Concursu.

Se scrie prin acăstă pentru vacantea parochia din comună Straja, protteratulu Versietiului, cu terminu pana in 9 martiu a. c. st. vechiu.

Emolumintele sunt: una sesiune de pamentu, birulu si stol'a indatinata dela 204 case. Doritorii de a ocupă acăstă parochia au a-si tramite recursele instruite cu tote documentele prescrise in statutul organicu bis. si adresate comitetului parochialu, — dlu protopot Ioane Popoviciu in Mercina per Varadia; totu deodata au a-se prezenta in o dumineca său serbatore in s. baserica spre a-si aresta poporului versulu cantării si deprimarea oratorica. —

Straja in 2 fauru 1877.

Comitetulu parochialu, in contilegere cu dlu protopotu tractualu. 1—3

Concursu.

Se scrie prin acăstă pentru vacanța parochia din comună Gataia, protteratulu Versietiului, Cottulu Timisiului, cu terminu pana in 16 martiu st. vechiu.

Emolumintele sunt: una sesiune de 31 jugere, birulu si stol'a indatinata dela 150 de case. Doritorii de a ocupă acăstă parochia sunt avisati a si tramite recursurile instruite cu tote documentele prescrise in statutulu organicu bisericescă, adresandu-le Comitetului parochialu, către dlu protopot Ioane Popoviciu in Mercina per Varadia; totu deodata au de a-se prezenta in o dominica său serbatore in s. biserica.

Gataia in 3 fauru 1875.

Comitetulu parochialu, in contilegere cu dlu protopotu tractualu. 1—3

Concursu.

La statuiunea invetitorescă vacanta din comună Gavosiidia, in protop. Lugosului, se deschide concursu, cu terminu de siese septembrii dela prim'a publicare in „Albina.“

Emolumintele sunt: 300 fl. v. a. salariu anualu, 3 jugere de pamentu aratoriu, 10 stangeni de lemn, din cari are a se incalzi si scol'a, si cortelul liberu cu gradina de unu jugeru.

Concurrentii au a si-adresă recursele loru timbrate si instruite in intielesulu statutului org. către On. sinodul parochialu gr. or. din Gavosiidia si a le tramite dlu protop. G. Pesteanu in Lugos.